

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

10/2021

Płock – dnia 20 marca 2021 r.

45

LIST PASTERSKI BISKUPA PIOTRA LIBERY Z OKAZJI AKTU ODDANIA DIECEZJI PŁOCKIEJ ŚW. JÓZEFOWI I INAUGURACJI ROKU RODZINY

Siostry i Bracia,

1. 19 marca br. dokonałem Aktu Oddania Kościoła Płockiego – Kościoła północnego Mazowsza i Ziemi Dobrzyńskiej świętemu Józefowi. Dokonam tego aktu nie w katedrze, ale w cichym, ukrytym pośród pól i łąk, Sanktuarium w Oborach. W tym szczególnym miejscu łaski św. Józef – uwieczniony w bocznym ołtarzu – prowadzi pielgrzymów do Tajemnicy Piety, Matki bolejącej ze swym ludem, współczującej z jego niepokojami, solidarnej z troskami. Nieznany malarz przedstawił go na oborskim obrazie jako poważnego i dostojnego patriarchę. Długowłosy, z brodą i wąsami, okuty w srebrne blachy jak w zbroję, przypomina także mazowieckiego bądź dobrzyńskiego rycerza, gotowego do obrony bezbronного Boga-Człowieka i Jego Matki. Ten prawdziwy mąż Boży, patriarcha i rycerz patrzy z uwagą na wszystkich zbliżających się do Matki Bożej Bolesnej, jakby pytając: Z czym przychodzisz? Z jaką wiarą? Z jaką ufnością? Z jaką miłością?

2. Św. Józef jest tym, który w imieniu oczekującej zbawienia ludzkości przyjął jak ojciec przychodzącego na świat Boga-Człowieka. To on, stojąc dzielnie u boku Maryi, żywił Go i bronił, wychowywał i przygotował do wypełnienia całej historii zbawienia. Oto, Siostry i Bracia, wielkość i powaga św. Józefa, któremu ofiarował ten Rok – trudny rok świata, bolesny rok Kościoła – Papież Franciszek, prosząc, aby cały lud Boży odnalazł w Nim świętego orędownika. A uczynił to Papież w głębokim liście apostolskim *Patris corde* – „Ojcowskim sercem”. Odpowiadając na ten papieski gest – jak już zaznaczyłem – oddałem św. Józefowi całą naszą Diecezję, każdą parafię i rodzinę. Za mną, właśnie w dniu dzisiejszym, aktu tego dokonują kapłani we wszystkich naszych świątyniach. Zanim to się stanie, proszę, abyście wsłuchali się w najważniejsze fragmenty papieskiego listu *Patris corde* i żebyśmy razem zapytali się, co Pan Bóg – w świetle słów Ojca świętego – chce nam dzisiaj przez postać św. Józefa powiedzieć?

3. Papież Franciszek rozpoczyna tak: „W 150. rocznicę ogłoszenia św. Józefa [...] Patronem Kościoła Katolickiego, chciałbym podzielić się z wami kilkoma osobistymi refleksjami na temat tej niezwyklej postaci, tak bliskiej [życiu każdego, każdej z nas]. Pragnienie to narastało w ciągu minionych miesięcy pandemii, w których możemy doświadczyć, pośród dotykającego nas kryzysu, że nasze życiorysy są tkane i wspierane przez zwykłe osoby – zazwyczaj zapominane – które nie występują w tytułach gazet i magazynów, ani na wielkiej scenie [rozmaitych] show, lecz niewątpliwie dziś zapisują decydujące wydarzenia na kartach naszej historii. Są nimi lekarze, pielęgniarki i pielęgniarze, pracownicy supermarketów, [sprzątaczk i] sprzątacze, opiekunowie i opiekunki, kierowcy samochodów dostawczych, siły porządkowe, wolontariusze, kapłani, zakonnice i wielu innych, którzy

zrozumieli, że nikt nie ratuje się sam. [...] Ileż osób codziennie praktykuje cierpliwość i napętnia innych nadzieją, starając się nie siać paniki, ale współodpowiedzialność. Iluż ojców, matek, dziadków i babć, [nauczycielek i] nauczycieli pokazuje naszym dzieciom, poprzez małe, codzienne gesty, jak stawiać czoło kryzysowi i go pokonywać, [...] podnosząc wzrok i zachęcając do modlitwy. Ileż osób modli się, ofiarowuje i wstawia w intencji dobra wszystkim. Wszyscy mogą znaleźć w św. Józefie, mężu, który przechodzi niezauważony, człowieku codziennej obecności, dyskretnej i ukrytej, orędownika, pomocnika i przewodnika w chwilach trudnych. Święty Józef przypomina nam, że ci wszyscy, którzy są pozornie ukryci lub na «drugiej linii», mają wyjątkowo czynny udział w historii zbawienia. Im wszystkim należy się słowo uznania i wdzięczności».

Rozważmy te słowa: Ojciec święty zaznacza, że w czasie pandemii szczególnie mocno odkrywamy, jak wiele zależy nie tylko od wielkich tego świata, ale od zwykłych ludzi, którzy reagują na lęk, poświęcając życie dla innych. Warto, abyśmy w tej perspektywie zastanowili się nad znaczeniem naszej codziennej pracy, spełnianiem zwyczajnych obowiązków w życiu. Czy potrafisz przeżywać je z radością? Czy wierzysz, że ludzie codziennej obecności – dyskretnej i ukrytej, ludzie tacy jak Ty i ja, mamy „wyjątkowo czynny udział w historii zbawienia”? Że Pan zbawia nas także przez uczciwe wypełnianie naszych obowiązków? Czy wychowujesz swoje dzieci w szacunku do każdej, nawet najprostszej pracy i wykonujących ją osób? Czy jako szef przedsiębiorstwa, pani dyrektor szkoły lub kierownik urzędu, pamiętając o słynnej strofie Czesława Miłosza: „który skrzywdziłeś człowieka prostego/ śmiechem nad krzywdą jego wybuchając,/ nie bądź bezpieczny [...]/, spisane będą czyny i rozmowy”, umiesz zadośćuczynić za straszny grzech – grzech krzywdy?

4. Posłuchajmy dalej Ojca świętego: „Wiele razy, czytając «Ewangelie dzieciństwa», zastanawiamy się, dlaczego Bóg nie zadziałał bezpośrednio i wyraźnie. Bóg jednak interweniuje przez wydarzenia i ludzi. Józef jest człowiekiem, przez którego Bóg troszczy się o początki historii odkupienia. Jest on prawdziwym «cudem», dzięki któremu Bóg ocala Dziecię i Jego Matkę. Bóg działa, ufając w twórczą odwagę tego człowieka, który przybywając do Betlejem i nie znajdując miejsca, gdzie Maryja mogłaby porodzić, przystosowuje stajnię i urządza ją tak, aby stała się gościnnym miejscem dla przychodzącego na świat Syna Bożego. W obliczu zagrożenia ze strony Heroda, który chce zabić Dziecko, po raz kolejny Józef zostaje ostrzeżony we śnie, by bronił Dziecięcia i w środku nocy organizuje ucieczkę do Egiptu. Czytając powierzchownie te opisy, [możemy odnieść] wrażenie, że świat jest na łasce silnych i możnych. [...]. Także nasze życie czasem zdaje się być zdane na łaskę silnych, ale Ewangelia mówi nam, że Bóg zawsze potrafi ocalić to, co się liczy pod warunkiem, że użyjemy tej samej twórczej odwagi, co cieśla z Nazaretu, który potrafi przekształcić problem w szansę, pokładając zawsze ufność w Opatrzności. Jeśli czasami Bóg zdaje się nam nie pomagać, nie oznacza to, że nas opuścił, ale że pokłada w nas ufność i w tym, co możemy zaplanować, wymyślić, znaleźć».

Rok św. Józefa jest w Kościele powszechnym również Rokiem Rodziny. Trwa on od 19 marca aż do obchodów X Światowego Spotkania Rodzin, które zaplanowano na czerwiec 2022 roku w Rzymie. Wspaniale jest w tej perspektywie zastanowić się nad tym, że Syn Boży, podobnie jak wszystkie dzieci, potrzebował ciepła rodziny: macierzyńskiej miłości Maryi i troski Józefa, w którym mógł On widzieć czułość Boga. Przypomnijcie sobie dzisiaj, Drodzy Siostry i Bracia Małżonkowie, te chwile, w których Pan Bóg działał przez Was; chwile, gdy używaliście „tej samej twórczej odwagi, co cieśla z Nazaretu”, by zbudować czy wyremontować dom, zdobyć i wyposażyć mieszkanie? Jak razem potrafiliście przekształcić życiowe problemy w szansę, choć nie raz i nie dwa było tak trudno? Jak to Was jednoczyło, kształtowało, umacniało? Bo tak również działa Pan Bóg! Takie są drogi Jego Świętej Opatrzności!

5. I na koniec jeszcze jeden fragment listu *Patris corde*: „Ze względu na tę rolę w historii zbawienia, św. Józef jest ojcem, który zawsze był miłowany przez lud chrześcijański. [...] On, ojciec czuły, widział, jak Jezus wzrastał z dnia na dzień «w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi» (Łk 2, 52), [...] a Jezus widział w nim czułość Boga. [...]. Zbyt często myślimy, że Bóg polega tylko na tym, co w nas dobre i zwycięskie, podczas gdy w istocie większość Jego planów jest realizowana poprzez nasze słabości i pomimo nich. [...]. Jeśli taka jest perspektywa ekonomii zbawienia, to musimy nauczyć się akceptować naszą słabość z głęboką czułością. Zły sprawa, że patrzymy na naszą kruchość z negatywnym osądem, podczas gdy Duch z czułością wydobywa ją na światło dzienne. Czułość jest najlepszym sposobem dotykania tego, co w nas kruche. Wskazywanie palcem i osąd, który stosujemy wobec innych, są bardzo często oznaką naszej niezdolności do zaakceptowania własnej słabości, własnej kruchości. [...]. Dlatego ważne jest spotkanie z Bożym miłosierdziem, zwłaszcza w sakramencie pojednania, doświadczając prawdy i czułości. [...]. Józef uczy nas, że posiadanie wiary w Boga obejmuje również wiarę, że może On działać także poprzez nasze lęki, nasze ułomności, nasze słabości. Uczy nas także, że pośród życiowych burz nie powinniśmy bać się oddać Bogu steru naszej łodzi. Czasami chcielibyśmy mieć wszystko pod kontrolą, ale On zawsze ma szersze spojrzenie”.

Bardzo bym pragnął, żeby ten rok – Rok św. Józefa, „w którym Jezus mógł widzieć czułość Ojca”, i Rok Rodziny – upłynął w naszym Kościele Płockim jako rok, w którym mocniej dostrzeżemy, lepiej podkreślimy rolę ojca. Ojca na wzór Józefa wiernego! Ojca na wzór Józefa odnoszącego się do swojej małżonki z czułością i wychowującego z czułością swoje dzieci! Wielu z Was, Bracia, podczas naszych spotkań skarży mi się, jak trudno dzisiaj podołać temu powołaniu: twardy reżim pracy choćby kierowców TIR-ów, choćby sanitariuszy czy tyłu, tyłu braci wykonujących inne zawody, powoduje, że niekiedy – pomimo najlepszych chęci – doświadczacie słabości i kruchości, o których z takim zrozumieniem pisze Ojciec święty. Może jednak warto dzisiaj przypomnieć sobie, Drodzy Bracia, sytuację, w której właśnie przez Waszą kruchość i niedoskonałość, pomimo zmęczenia, realizowały się plany Boże? Zapewniam Was, warto wierzyć, że Pan Bóg działa także poprzez nasze lęki, ułomności i kruchość. Uczyć się, że nie jest dobrą rzeczą – jeszcze raz cytuję Ojca świętego – „chcieć mieć w życiu «wszystko pod kontrolą»”, że warto nauczyć się również „pośród życiowych burz oddawać Bogu ster mojej łodzi”!

Święta Rodzino z Nazaretu – módl się za nami.

Matko Boża Bolesna – módl się za nami.

Święty Józefie, opiekunie Świętej Rodziny – módl się za nami.

Z serca Wam błogosławię w imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Płock, dnia 20 marca 2021 r.

† Piotr Libera
Biskup Płocki

ZARZĄDZENIE: List Pasterski Biskupa Płockiego należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Diecezji Płockiej w ramach kazania, w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, 25 marca 2021 r., a po Komunii Św. należy uroczyście odmówić Akt Oddania Diecezji Płockiej Św. Józefowi.

Płock, dnia 20 marca 2021 r.

† Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny

Wprowadzenie: Uklęknijmy! Idąc za wezwaniem Naszego Pasterza – Biskupa Piotra – powtórzmy teraz i uczynimy swoim – Akt Oddania, którego Ksiądz Biskup dokonał w uroczystość św. Józefa, w Sanktuarium w Oborach.

AKT ODDANIA DIECEZJI PŁOCKIEJ ŚW. JÓZEFOWI

Święty Józefie, opiekunie Odkupiciela i Oblubieńcze Dziewicy Maryi, dzisiaj w tym szczególnym miejscu łaski – w Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Oborach – Twojej ojcowskiej trosce poświęcam i powierzam umiłowaną Diecezję Płocką, jej kapłanów, diakonów, osoby konsekrowane, wszystkie rodziny i wszystkich jej mieszkańców.

Patronie Kościoła Świętego, wspieraj misyjną żywotność naszego Kościoła, parafii, chrześcijańskich rodzin i wspólnot wiary. Niech Jezus Chrystus będzie również w XXI wieku dla mieszkańców północnego Mazowsza i Ziemi Dobrzyńskiej Droga, Prawdą i Życiem. Niech nasza ziemia – ziemia św. Stanisława Kostki i Błogosławionych Biskupów Męczenników płockich – wciąż będzie ziemią świętych, niech raduje się nowymi pokoleniami świadków Ewangelii, niech żyje i karmi się kulturą chrześcijańską.

Ojczy, który z największą miłością wypełniałeś obowiązki troskliwego Opiekuna Najświętszej Rodziny, spójrz z czułością na nasze rodziny. Niech matki i ojcowie, wpatrzeni we wzór Twojej odwagi i posłuszeństwa Duchowi Świętemu, wiernie i z oddaniem podejmują swoje obowiązki. Niech wzrastają w miłości, polegającej na czynieniu daru z siebie. Niech wprawiają swe dzieci w prawdziwe wartości, ukazując głębię i piękno wiary, rozpalają domowe ogniska modlitwy i uczą zgłębiania słowa Bożego.

Odważny obrońco Chrystusa, przez Twoją miłość do Jezusa i Maryi, prosimy Cię, abyś pod swoją szczególną opieką raczył przyjąć kapłanów, alumnów naszego Seminarium i wszystkich powołanych do służby Bożej w kapłaństwie i życiu konsekrowanym. Wzbudź w sercach wielu młodych odwagę odpowiedzi na Chrystusowe „Pójdź za mną!” Umocnij w księżach duchowe ojcostwo i miłość pasterską. Uproś nam łaskę oddania się Chrystusowi i całemu ludowi Bożemu bez reszty i bez zastrzeżeń.

Ty, który uwolniłeś Jezusa od rzezi Świętych Niewiniątek, ucz nas mężnie bronić życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci. Niech Rzeczpospolita będzie wzorem dla Europy w krzewieniu i obronie życia, niech wielkodusznie wyciąga pomocną dłoń do rodzin wielodzietnych, niech szczególnie pamięta o tych, w których żyją dzieci niepełnosprawne, niech wspiera ruch hospicyjny.

Pokorny rzemieślniku z Galilei, powierzamy Ci nasze warsztaty pracy, gospodarstwa, szkoły, uczelnie, urzędy, szpitale i inne miejsca codziennego trudu. Ucz nas chwalić naszą pracą Pana Boga i uświęcać nią siebie. Polecamy Ci tych, z którymi i dla których pracujemy, a także tych, którzy są pozbawieni pracy i środków do życia. Niech nasza Ojczyzna będzie coraz bardziej zasobna i gospodarna, a jej synowie i córki hojnie dzielą się owocami swoich trudów z potrzebującymi. Niech wszyscy dbają o piękno ojczystych lasów, jezior, równin i gór, o zdrową wodę, powietrze i żywność.

Wzorze milczenia i życia ukrytego, w świecie pustosłowa i fake newsów, w świecie życia na pokaz i dla kariery, pobudzaj nasze serca do wewnętrznego skupienia i rozmowy z Chrystusem, do prostoty i rozważania słowa Bożego na wzór Maryi.

Polecamy Ci w tym trudnym czasie pandemii wszystkich chorych i cały personel medyczny, który służy im mimo zmęczenia i ryzyka zarażenia. Obdarzaj wszystkich pracowników służby zdrowia cierpliwością, siłą i odwagą. Udziel nam wsparcia w zmaganiach o oddalenie tak już długo trwającej zarazy.

„O, święty Józefie, okaż się ojcem także i nam, i prowadź nas na drodze życia. Wyjednaj nam łaskę, miłosierdzie i odwagę, i broń nas od wszelkiego zła” (Papież Franciszek). Amen.

Kuria Diecezjalna Płocka
Płock, dnia 20 marca 2021 r.
Nr 577/2021

Ks. Piotr Orzyściecki

Za zgodność